

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קי"א ע"א

פרשת משפטים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"י ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אֵלָּא תָּא חֲזִי, דְּלִית בְּכֹל קָלִין דְּנָשִׁין דְּעֵלְמָא, דִּיכֻלָּא קָלָא דְחֻיָּא לְאַתְדַּבְקָא בָּהּ, וּלְאַתְאַחַדָּא בָּהּ, וּלְאַשְׁתַּתְּפָא בָּהּ. אֵלָּא תִרִין נָשִׁין אֵינּוּן דִּיכֻלָּא קָלָא דְחֻיָּא לְאַתְאַחַדָּא בָּהוֹן, חָדָא. הָאִי דְלָא נְטִירַת סוּאָבוֹת נְדוּתָהּ, וַיְמִי לְבוּנָהּ, כְּדָקָא יָאוּת, אוּ דְאַקְדִּימַת יוֹמָא חָדָא לְטָבוֹל. וְחָדָא, הָאִי אֲתַתָּא דְמֵאַחֲרַת לְבַעֲלָה עוֹנָה דִּילָּהּ לְמַעַבְדַּ צְעָרָא לְבַעֲלָהּ, פֶּר אִי אִיהוּ לָא חֲיִישׁ, וְלָא אֲשַׁנַּח לְדָא.

תרגום לעברית

הקול הזה של האשה שיכול קול הנחש להאחז בָּהּ כְּמוֹ כָּלֵב בְּכַלְבָּהּ, מַה הוּא? אֵלָּא בַּא וְרָאָה שְׂאִין בְּכֹל קוֹלוֹת הַנָּשִׁים שֶׁל הָעוֹלָם שִׁיכּוֹל קוֹל הַנָּחֶשׁ לְהִדְבֵּק בּוֹ וּלְהִאָּחַז בּוֹ וּלְהִשְׁתַּתֵּף בּוֹ. אֵלָּא שְׁתֵּי נָשִׁים הֵן שִׁיכּוֹל קוֹל הַנָּחֶשׁ לְהִאָּחַז בָּהֶן - אַחַת זֹו שְׁלֹא שׁוֹמְרַת טְמֵאָת נָדָה וַיְמִי לְבוּנָה כְּרָאוּי, אוּ שְׁמִקְדִּימָה יוֹם אֶחָד לְטָבֵל, וְאַחַת זֹו אֲשֶׁה שְׁמֵאַחֲרַת לְבַעֲלָה אֶת עוֹנָתָה לַעֲשׂוֹת צָעַר לְבַעֲלָהּ, פֶּרֶט אִם אֵינּוּ מְקַפִּיד וְלֹא מְשַׁגִּיחַ עַל זֶה.

אלין אינון תרין נשין, דהא כמה דאקדימו, הכי אינון מתאחרון, לגבי קלא דנחש, עד דאדביק קלא בקלא, וכמה דמתאחרון למעפד צערא לבעלה (בעבודה) בעכובא דמצוה, הכי אקדים קלא דנחש, לאתדבקא בהיא קלא דאתתא. ואלין אינון תרין נשין, דקלא דנחש אחיד בקלא דלהון, בכלבא בכלבא, סאובתא בתר סאובתא, זינא בתר זיניה.

תרגום לעברית

אלו הן שתי נשים. שהרי כמו שהקדימו, כך הן מתאחרות לקול הנחש, עד שנדבק קול בקול, וכמו שמתאחדות לעשות צער לבעלה (בעבודה) בעכוב מצוה, כך מקדים קול הנחש להדבק בקול אותה האשה. ואלו הן שתי נשים שקול הנחש אויזו בקול שלהן כמו כלב בכלב, טמאה אחר טמאה, מין אחר מינו.

טקסט הזוהר

ואם תאמר, מה איכפת לן, אי אחיד קלא בקלא, אי לא אחיד. ווי דהכי מתאבדן בני עלמא בלא דעתא. האי קלא דאתתא, כד אתערב ואשתתף בהדי קלא דנחש, בשעתא דחייבת ומרשעת נפקת מגו איפה ומשטטא בעלמא, אי ערעת בהני תרין קלין, קלא דנחש, וקלא דאתתא, ואתתא אתחממת בהו, ואינון בה, וכיון (ס"א דמתחממן רוחא אזלין בהדה) דאתחממת, מתעבדין רוחא, ואגלים בהדה, עד דמשטטא, ועאל במעקא דהאי אתתא.

תרגום לעברית

ואם תאמר, מה אכפת לנו אם אויזו קול בקול ואם לא אויזו? אוי שכה מתאבדים בני העולם בלי דעת. הקול הזה של האשה, כשמתערב ומשתתף יחד עם קול הנחש, בשעה שהרשעה ומרשעת יוצאת מתוך (האיפה) ומשוטטת בעולם, אם היא פוגשת

באותם שני קולות, קול הנחש וקול האשה, והאשה מתחממת בהם והם בה, וכיון (שמתחממים נעשים רוח והולכים עמה), שמתחממת נעשים רוח, ומתגשם עמה, עד שמשוטטת ונכנסת למעי אותה האשה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קי"א ע"ב) ◆

טקסט הזוהר

והאי ינוקא דיילידת, כד אתאת ההיא חייבתא, פקידת ליה לההוא רוחא, דאיהו חבורא בישא, קלא דנחש, דמכשפשא בה, ואיהו מחייכא בינוקא, עד דאתת ההיא חייבתא, כאתתא דפקידת ברא לאתתא אחרת, ומפטפטת ליה וחיכת ליה, בפטפוטא עד דתייתי אמיה. כך עבדא האי רוחא. וזמנין סגיאין, דאיהו שליחא דההיא חייבתא, וקטלא ליה, הדא הוא דכתיב, (קהלת ד) ומיד עושקיהם כח. ולא

תרגום לעברית

והתינוק הזה שיולדת, כשבאה אותה רשעית (לילי"ת), פוקדת את אותה הרוח שהוא חבור רע, קול הנחש שמכשפש בה, והוא צוחק בתינוק, עד שבאה אותה הרשעית (לילי"ת) כמו אשה שפוקדת בן לאשה אחרת, ומפטפטת לו וצוחקת לו בפטפוט עד שתבא אמו. כך עושה אותה הרוח. ופעמים רבות שהוא שליח של אותה הרשעית, והורגת אותו. זהו שכתוב (קהלת ד) ומיד עושקיהם כח, ולא כמו שאתם אומרים, אלא אותו כח של אותה רוח. ועל זה פעמים כתוב בפסוק הזה ואין להם מנחם - אחד מלילית הרשעה, ואחד מאותה הרוח.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

